

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จิตศาสตร์ เป็นวิชาที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคม และมีความสำคัญในการพัฒนาการทางความคิดของผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความคิดอย่างมีเหตุผล และรู้จักแก้ปัญหาด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์¹ ดังนั้นวิชาจิตศาสตร์จึงถูกกำหนดให้เป็นวิชาที่สำคัญยิ่งวิชาหนึ่งในกลุ่มวิชาทักษะเบื้องต้นของหลักสูตรประโยคประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ซึ่งได้กำหนดไว้ว่า "จิตศาสตร์เป็นหลักของเหตุและผล ที่เป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐาน และให้ความคิดรวบยอดที่เป็นแกนทางจิตศาสตร์แก่ผู้เรียน เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในปัจจุบันและอนาคต"²

จะเห็นได้ว่าวิชาจิตศาสตร์มีความสำคัญเพียงใด ดังนั้นในการเรียนการสอนจิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษา จึงควรปลูกฝังให้เด็กมีความสนใจและเข้าใจพื้นฐานทางจิตศาสตร์อย่างแท้จริง เพราะถ้าเด็กไม่สนใจในขั้นต้น เมื่อเรียนสูงขึ้นก็จะยิ่งไม่เข้าใจมากขึ้น เนื่องจากพื้นฐานไม่ดีพอ จะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาจิตศาสตร์ นับเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจิตศาสตร์

¹กรีติ ศรีวิเชียร, "ความเป็นมาของหลักสูตรประถมศึกษา 2521" ใน หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ, สุมิตร คุณานุกร บรรณาธิการ (กรุงเทพมหานคร : สारมวลดชน แฉนงการพิมพ, 2520), หนา 20.

²สามัญศึกษา, กรม. หน่วยศึกษานิเทศก์, คู่มือการไรหลักสูตรประถม-ศึกษา พุทธศักราช 2521 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพกรมการศาสนา, 2519), หนา 9.

ของนักเรียนต่ำ

การเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ในช่วงเวลาที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ปรากฏตามรายงานการวิจัยผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ว่า ถ้าใช้เกณฑ์ 50 % เป็นเกณฑ์ตัดสินได้ตก จะมีนักเรียนสอบตกมากกว่าครึ่ง¹ และจากการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดราชบุรี เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2521 ปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำกว่าวิชาอื่น ๆ² แสดงว่าการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับนี้ประสบความสำเร็จค่อนข้างน้อย เป็นอย่างมาก ซึ่งรายงานการวิจัยดังกล่าวนี้สอดคล้องกับรายงานการวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา ถึงจุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า นักเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ยังอ่อนวิชาคณิตศาสตร์มาก³ และจากการวิจัยของทัศนีย์ อ่องไพบูลย์ พบว่า วิชาที่นักเรียนไม่ชอบที่สุด คือ คณิตศาสตร์⁴ แม้ว่า

¹ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. กรมสามัญศึกษา, รายงานการวิจัยผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง เมื่อเทียบกับหลักสูตร (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2511), หน้า 29.

²หน่วยศึกษานิเทศก์ จังหวัดราชบุรี, "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี" วารสารราชบุรี 2(10 ตุลาคม 2522) : 9.

³คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, รายงานการวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา : การทดสอบทักษะเบื้องต้นทางการเรียนครั้งแรก เปรียบเทียบกับครั้งที่สอง (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2519), หน้า 6.

⁴ทัศนีย์ อ่องไพบูลย์, "การสืบค้นปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502), หน้า 21.

งานวิจัยดังกล่าวจะกระทำในอดีต แต่สภาพปัญหาที่พบในปัจจุบัน ก็ยังคงกล่าวได้ว่า มิได้แตกต่างจากอดีตเลย เด็กส่วนมากแสดงความไม่ชอบวิชาคณิตศาสตร์ให้ปรากฏออกมาอย่างเห็นได้ชัด เมื่อขาดความชอบก็ขาดความสนใจและขาดความกระตือรือร้นเป็นธรรมดา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากความบกพร่องและความไม่เหมาะสมหลายด้านด้วยกัน เช่น การสอนของครู ทั่วครู สภาพความเป็นอยู่ทางบ้านของนักเรียน ผู้ปกครอง ความสามารถในการเรียน และหลักสูตร¹ เป็นต้น

ปัญหาทางการเรียนที่เกิดขึ้นกับนักเรียนมีสาเหตุจากผู้ปกครองมากมาย ทศนีย์ อ่องไพบูลย์ ได้ศึกษาถึงตัวประกอบที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดพระนคร โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นของตนเอง ผลการวิจัยปรากฏว่า สาเหตุต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ได้แก่ เด็กเกิดควมว่าเหวเมื่ออยู่บ้าน ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ มีภาระที่จะต้องปฏิบัติงานมาก² สภาพของครอบครัวก็มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนมาก ดังที่ แพรวพิมพ์ ประโตนเทพ ได้ทำการศึกษาสภาวะครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตอำเภอยานนาวา 165 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลปรากฏว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนต้องเรียนซ้ำชั้น เพราะบิดามารดาไม่สนใจและไม่สนับสนุนเรื่องการศึกษาเท่าที่ควร ไม่มีผู้คอยแนะนำส่งเสริมการเรียนที่บ้าน และฐานะทางบ้านยากจน³ เป็นต้น

¹สุชาติ รัตนกุล, "การสอนคณิตศาสตร์ในโรงเรียน," จุดยืนและทิศทางการศึกษาไทย, สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2518), หน้า 64.

²ทศนีย์ อ่องไพบูลย์, "การสืบค้นปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล", หน้า 32.

³แพรวพิมพ์ ประโตนเทพ, "สภาวะทางครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่เรียนซ้ำชั้นในเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2516" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 38.

ในชีวิตการเป็นนักเรียนย่อมจะได้รับอิทธิพลจากบุคคล 2 ฝ่าย คือ ครูและ
 ผู้ปกครอง โดยเฉพาะผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็กมาก¹
 ดังจะพิจารณาได้จากผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นทางการเรียนของเด็ก เช่น
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดี สอบตกซ้ำชั้น หนีเรียน ไม่ทำการบ้านส่งครู ฯลฯ มีผล
 เนื่องมาจากผู้ปกครองเป็นส่วนมาก และเนื่องจากเด็กใช้ชีวิตในโรงเรียนเพียงหนึ่ง
 ในสามของเวลาในครอบครัวเท่านั้น² ดังนั้นการจัดการศึกษานอกจากจะเป็นหน้าที่
 ความรับผิดชอบโดยตรงของโรงเรียนโดยครูเป็นผู้สอนแล้ว บ้านก็ยังเป็นสถานที่อีก
 แห่งหนึ่งซึ่งมีพ่อแม่ผู้ปกครอง เป็นผู้ทำหน้าที่ให้การศึกษารอบมกแก่เด็กด้วย³ หากปล่อย
 ใหลรอบมกสั่งสอนอยู่เพียงฝ่ายเดียว ผลที่เกิดขึ้นอาจมีน้อยไปหรือหายไป เหมือนคนมือ
 ข้างเดียวจะให้ตั้งเสาสองข้างไม่ได้⁴ ผู้ปกครองและครูจึงมีความจำเป็นที่จะต้อง
 ร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด ผู้ปกครองมีส่วนอย่างมากต่อการปลูกฝังให้นักเรียนรักการศึกษ
 การที่ผู้ปกครองให้ความสนใจและสนับสนุนการเรียนของเด็กจะเป็นแรงผลักดันให้เขา
 มีความมานะพยายามในการเรียนมากยิ่งขึ้น⁵ ดังนั้นผู้ปกครองจึงควรสนับสนุนส่งเสริม

¹ Burgess, Tyrrell, "Home and Background," In Home and School
 (England : Penguin Press, 1973), p. 153.

² อัมพร โอตระกูล, "เตรียมลูกเข้าโรงเรียน," แม่บ้าน 2 (กรกฎาคม 2511) : 87.

³ Namchak, P. Susan, "Unique Insights Into Parent-Teacher
 Interaction : Home-School Separation" In 101 Pupil/Parent/Teacher
Situations, (New York : Parking Publishing Company, 1900), p. 74.

⁴ อนันต์ รอดแจ่ม, "บ้านกับโรงเรียน," มิตรครู 8 (เมษายน 2511) : 49.

⁵ Bond, Graham, "Parents' Views and Attitudes" In Parent-
Teacher Partnership, (London : Evans Brothers, 1973), p. 5.

และเป็นกำลังใจแก่เด็กในด้านการติดตามผลการเรียนและพฤติกรรมของเด็กๆ กระยะ
การจัดหาอุปกรณ์การเรียน การจัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ส่งเสริมการเรียนรู
การให้ความรู้เพิ่มเติมทางคณิตศาสตร์ การให้คำอธิบายแนะนำเมื่อเด็กสงสัยไม่เข้าใจ
การให้ความร่วมมือกับครูในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเต็มความสามารถ การติดต่อกับครู
ใหญ่หรือครูประจำชั้น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วางแผนร่วมกัน พูดคุยกันถึงความเปลี่ยนแปลง
ของเด็กและความก้าวหน้าทางการเรียนของเด็กด้วย¹ เพราะทั้งครูและผู้บริหารต่างก็มี
ความต้องการให้เด็กเจริญเติบโตขึ้นทุกทางทั้งสติปัญญา อารมณ์และสังคม ดังนั้นถ้าทั้งสอง
ฝ่ายร่วมมือกันส่งเสริมเด็กด้วยความเข้าใจดีต่อกัน ผลดีย่อมจะเกิดแก่เด็กเป็นอเนกประการ²

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาของการเรียนคณิตศาสตร์ในระดับประถม
ศึกษาคั้งที่ใคร่กล่าวมาแล้วเป็นอย่างดี และเนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นเด็ก
ที่มีพื้นฐานในค่านักหัดเขียนเบื้องต้น สามารถที่จะเรียนรู้และแก้ปัญหาอย่างง่าย ๆ ได้
ประกอบกับการเรียนคณิตศาสตร์ควรใช้เวลาส่วนหนึ่งที่บ้าน ในบางเวลาเด็กอาจต้องการ
ความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาบทบาทและพฤติกรรมของผู้ปกครอง
ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางใน
การให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ปกครองในอันที่จะร่วมมือกับครู เพื่อส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์
ของนักเรียน และเพื่อช่วยให้การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษาเป็นไปอย่าง
มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

¹Wendy Glasgow Winters, "Parent - Teacher Communication"

In Parent Involvement, [n.p., n.d], p.1.

²อรสา กุมาริ ปุกหุต, "ผู้ปกครองกับโรงเรียน," วิทยาสาร (พฤศจิกายน
2514) : 16.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในค่านิยมบาทและพฤติกรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างบทบาทและพฤติกรรม
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับพฤติกรรมในการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ระหว่างผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกับสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและการเรียนต่ำ ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์จากผู้ปกครองต่างกัน
2. ผู้ปกครองที่มีวิถีการศึกษา อาชีพและฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน ส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนต่างกัน
3. บทบาทและพฤติกรรมในการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไม่แตกต่างกัน
4. ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนต่างกัน

ขอบเขตในการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2524 จำนวนกลุ่มละ 120 คน
2. ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะตัวแปรทางค่านิยมบาทของผู้ปกครองนักเรียนเท่านั้น โดยถือว่าตัวแปรอื่นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียน

๕. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ใ้ระดับคะแนนที่ได้จากการสอบประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2524 ของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษา ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียน จากหนังสือ เอกสาร บทความและรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างแบบสอบถามสำหรับนักเรียน 1 ชุด ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าของลิเคอร์ท (Likert Rating Scale) โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความชอบและการได้รับการส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์จากผู้ปกครองในด้านอุปกรณ์การเรียน การสนับสนุนให้กำลังใจ การจัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์ การให้คำอธิบายแนะนำเมื่อสงสัยไม่เข้าใจ และสร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ปกครองใช้เนื้อหาของแบบสอบถามเป็นแนวทาง เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ผู้ปกครองควรปฏิบัติ และพฤติกรรมที่ได้ปฏิบัติจริงในการส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน

3. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและให้ข้อคิดเห็น แล้วปรับปรุงแก้ไขให้ได้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ฉบับชั่วคราวสำหรับไปทดลองใช้กับนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดหัวไผ่มีมิตรภาพที่ 224 ที่มีใช้ตัวอย่างประชากร จำนวนกลุ่มละ 120 คน แล้วนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงเป็นฉบับสมบูรณ์

4. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับตัวอย่างประชากร ได้แก่ นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวนกลุ่มละ 120 คน

5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ มีขมิ้มเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างมีขมิ้มเลขคณิต โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และโดยการทดสอบค่าที (t-test)

6. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอแนะ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนและการให้สัมภาษณ์ของ ผู้ปกครองเป็นข้อมูลที่ตอบด้วยความเต็มใจและตอบตามความเป็นจริงทุกประการ
2. ระบบการประเมินผลจากโรงเรียนต่าง ๆ เป็นระบบเดียวกันตามระเบียบ วิชาความรู้การประเมินผลการเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2521 ระดับคะแนน ที่ได้จากแต่ละโรงเรียนถือว่า เชื่อถือได้

คำจำกัดความ

ผู้ปกครอง หมายถึง บุคคลทั้งชายและหญิงที่มีความสัมพันธ์กับเด็กโดยอยู่ร่วมกันในครอบครัว มีวัยวุฒิและคุณวุฒิสองกว่า สามารถทำหน้าที่และรับผิดชอบในการอบรมสั่งสอนและเลี้ยงดูเด็กได้

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูง หมายถึง นักเรียนที่สอบคณิตศาสตร์ได้คะแนนระดับ 4

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ หมายถึง นักเรียนที่สอบคณิตศาสตร์ได้คะแนนระดับ 1

บทบาทในการส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์ของผู้ปกครอง หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมที่ผู้ปกครองควรปฏิบัติ เพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน

พฤติกรรมในการส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์ของผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ปกครองได้ปฏิบัติจริง เพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน

อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นตัวอย่างประชากร ซึ่งแบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

รับราชการ หมายถึง การทำงานรับราชการ ลูกจ้างรัฐบาลและ
รัฐวิสาหกิจ

รับจ้าง	หมายถึง	การทำงานเป็นลูกจ้างเอกชนหรือในบริษัทและรับจ้างอื่น ๆ
ค้ายาย	หมายถึง	การประกอบอาชีพการค้าเป็นของตนเอง
เกษตรกรรม	หมายถึง	การประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน ทำไร่ ประมง เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ

ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง ฐานะฐานะของผู้ปกครอง โดยพิจารณาจากรายได้ที่ได้รับต่อเดือน หรือโดยเฉลี่ยต่อเดือน

นโยบายที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครองและครู ในการร่วมมือกันเพื่อช่วยให้การเรียนการสอนคณิตศาสตร์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นประโยชน์ในการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีระหว่างบ้านและโรงเรียน เพื่อประโยชน์แก่นักเรียน
3. ทำให้ผู้ปกครองทราบว่า การที่นักเรียนมีผลการเรียนดีหรือไม่ดีนั้น อาจขึ้นอยู่กับผู้ปกครอง ซึ่งมีโอกาสและมีบทบาทในการช่วยปรับปรุงการเรียนของนักเรียนได้มาก
4. เป็นประโยชน์สำหรับเจ้าหน้าที่ทางการศึกษาหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา จะได้อุ้ถึงสาเหตุสำคัญที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งจะได้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและปรับปรุงการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับนี้ให้ดียิ่งขึ้น
5. เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจจะศึกษาการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองในวิชาอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัยกับผู้ปกครองของนักเรียน อาจเป็นเหตุให้เกิดความคลาดเคลื่อนไปบ้าง เนื่องจากผู้ปกครองบางคนไม่คุ้นเคยกับผู้วิจัย ดังนั้นในการให้สัมภาษณ์ในบางเรื่อง ผู้ปกครองจึงหลีกเลี่ยงไม่กล้าตอบคำถามอย่างตรง ๆ
2. อิทธิพลของสภาพร่างกายของผู้ปกครองนักเรียนที่เกิดขึ้นในขณะการให้สัมภาษณ์ บางคนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากตอบขึ้นมาทันทีทันใด อันเนื่องมาจากสภาพทางกาย อารมณ์ ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมได้
3. อิทธิพลของสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เป็นต้นว่า สถานที่ทำการสัมภาษณ์ บุคคลอื่น ๆ อาจมีส่วนทำให้ผลของการสัมภาษณ์ต่างกันไปบ้าง